

Холдинг-терапія

🕒 4 хвилини

Заборонено, але поширено

Окремо слід розповісти про метод холдинг-терапії, який заборонений в багатьох країнах, зокрема і в Україні.

Якщо ваш терапевт заводить розмови про ваше ставлення до малюка в перший рік його життя і ставить питання «чи були ви холодні до немовляти, чи часто брали на руки» - вам не потрібно відчувати сором і провину, вишукуючи у своїй пам'яті епізоди вашого «поганого ставлення».

Такі твердження не обґрунтовані науково: вчені довели, що розлади аутистичного спектру не пов'язані з холодністю матері і відсутністю частих контактів з нею в перші місяці після народження. Це токсичне і застаріле припущення, яке не має нічого спільного за науковим підходом до РАС.

❗ Після таких розмов вам можуть запропонувати спробувати холдинг-терапію, яка нібито здатна звести нанівець всі прояви РАС. ❗

Опис процесу не віщує нічого поганого: мама саджає малюка на ручки і, ніжно обіймаючи його, постійно говорить про свою любов упереміш з потішками, забавлянками та віршиками.

Мета - отримати від дитини зоровий контакт, взаємне спілкування і обійми.

Зрозуміло, що через деякий час дитина починає вириватися з обіймів, і її пропонують «м'яко, але наполегливо» утримувати на руках.

Вириваючись, маленькі діти проявляють надзвичайну силу і батькам складно утримати їх в одному положенні, навіть із застосуванням сили, не те що «м'яко». Дитину утримують силоміць, вона плаче, виривається, кусається і дряпається.

Послідовники терапії пропонують мамі «перечекати» цей бунт, продовжуючи говорити про свою любов.

Зрештою, дитина повинна «розслабитися» і обійняти вас у відповідь. Причому самі прихильники вживають вираз «дитина обм'якла», а потім додають «розслабилася». Насправді малюк обм'якає тому, що у нього не вистачає сил боротися і його нервова система перейшла у фазу гальмування, часто настільки глибоку, що діти провалюються в сон.

Так як цю терапію потрібно проводити декілька разів на тиждень, через деякий час малюк може здогадатися, чого від нього вимагають дорослі, і почати дивитися в очі тільки для того, щоб припинити ці тортури.

Терапевт і батьки можуть вважати це «перемогою», але насправді, вони просто зламали опір дитини і покалічили його психіку.

Іноді "фахівці" пропонують такі фізичні обмежування і тиск, як покарання за "небажану" поведінку - дитину фіксують фізично поки не "зламають опір" і не змусять робити те, що вимагається на заняттях.

Під час "терапії" також може відбуватися таке:

👉 дитина починає задихатися: хапати ротом повітря, тремити, відчувати сильний страх;

👉 можуть початися судоми, навіть якщо при обстеженнях раніше епіактивності не виявлено;

👉 утримуючи малюка, що чинить опір, ви можете заподіяти йому сильний біль: розтягнути м'язи, вивихнути суглоб, впустити на підлогу;

👉 у дітей порушується сон, погіршується поведінка (капризи, істерики, стереотипії, відмова від їжі), що свідчить про збільшення порушення балансу збудження/гальмування нервової системи.

Будь-яке насильство залишає серйозну психологічну травму в душі дитини.

На підсвідомому рівні людська психіка не може прийняти одночасно фізичне насильство в поєднанні зі словами «я тебе люблю, ти нам потрібен». Почуттями дитина сприймає це як зраду, навіть якщо вона не знає це слово. Малюк більше не може беззастережно довіряти батькам.

Можливо, він навіть навчиться симулювати прихильність у вигляді обіймів і погладжуваль, але якою ціною?